

ВІЧНИЙ СКАРБ

ЖИТТЯ
БЕЗ ЗВУКІВ

6

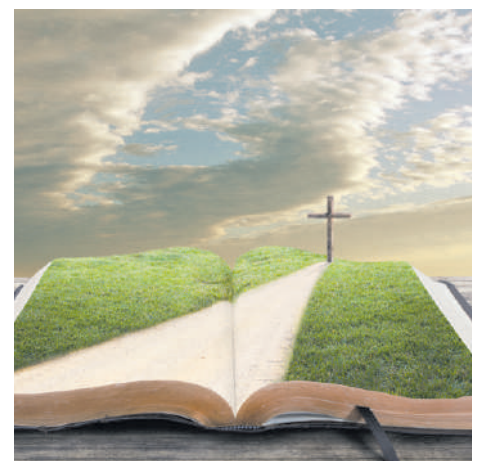
ВІД СХОДУ СОНЦЯ
ДО ЗАХОДУ

8

Я НЕ БОЮСЯ

9

«ЩЕПЛЕННЯ» ДЛЯ
ХРИСТІЯНИНА

11

МАЛЕНЬКІ ЛІХТАРІ ВЕЛИКИХ ЛЮДЕЙ

Маленькі ліхтарі великих людей – це винятковість тепла, на яке щедрі найсвітліші з нас.

Я багато разів у житті була відіграна таким теплом. І точно знаю, що здатність відгукнутися, неголосно підтримати без прохання, поділитися найкращим у ті моменти, коли немає сенсу розраховувати на віддачу, – показник великої душевної глибини, часом поза межної.

Потрібно лише видалити недовіру, яка застигла на пораненому серці, ніби давня смола.

Потрібно дозволити собі прийняти тих, хто дорогий, але віддалився.

Потрібно припинити ображатися.

Маленьке світло зцілює великі рани, друзі мої.

Тож не скупіться на нього. Розпалюйте вогонь...

Лілія Град

ЩО РОБИТИ, ЯКЩО ПІД ЧАС ШТОРМУ БОГ ПРОХОДИТЬ ПОВЗ?

На жаль, переживаючи шторм у своєму житті, деякі люди розчаровуються в Богові. Вони ж з Господом, чому тоді в них неприємності? Це складно пояснити, а ще складніше прийняти, навіть на підставі Святого Письма.

Ми, люди, дуже хотіли б, щоб Господь ніколи не допускав у нашому житті труднощів і неприємностей. Однак у Бога Свої плани та шляхи. Тільки у вічності ми дізнаємося справжні причини того, що відбувається тепер. І тоді в нас не залишиться сумнівів щодо доцільності пережитого, оскільки, можливо, саме ці труднощі допомогли нам отримати спасіння.

Іноді нам здається несправедливим те, що в житті християн вирують шторми, тоді як безбожники добре живуть, не бажаючи навіть чути про Бога. Дивно, але часом під час випробувань нам здається, що Господь забув про нас.

Сусанна Уеслі зазнала багато горя в житті. Вона всім серцем любила Господа, але десять із дев'ятнадцяти її дітей померли в ранньому віці, а її первісток Самуїл від моменту появи на світ не промовив жодного слова. Жінка ніколи не чула його голосу, але не опускала рук. Вона благала Бога про диво.

Здобувши гідну освіту, Сусанна всі сили присвячувала фізичному та розумовому вихованню своїх улюблених дітей. Жінка мріяла, щоб вони, подорослішавши, змогли зробити цей світ кращим. Проте її первісток і далі мовчав. Спочатку жінка сподівалася, що з появою в сім'ї інших дітей Самуїл заговорить, але час минав, а змін не було. Хлопчиків виповнилося п'ять. «Невже він так і залишиться німим назавжди?» – зі скорботою розмірковувала Сусанна, проте не припиняла молитися й чекати відповіді від Господа.

Дитина була слухняною й кміливою, проте лікарі нічим не могли допомогти. Якось мати покликала хлопчика: «Самуїле, де ти?» У відповідь пролунав незнайомий голос: «Мамо, я тут!» З-під кухонного столу з кішкою в руках визирнув син. Тижнем пізніше Сусанна навчила хлопчика молитви «Отче наш», а потім – читати. Згодом Самуїл став відомим на той час проповідником, якому завжди було що сказати людям. Так Господь винагородив молитви матері. Для Бога немає нічого неможливого.

Ми живемо у світі, сповненому труднощів і штормів. Що б не відбувалося, не забувайте:

у Бога все під контролем. Більшість людей визнає, що Господь Усемогутній, адже Він – Володар Усесвіту, однак декому буває непросто визнати Його могутність у їхньому особистому житті. Незважаючи на це, Господь будь-якої миті може увійти в човен нашого життя й утихомирити найзапекліший життєвий шторм. Господь говорить:

«І ви кликатимете до Мене, і підете, і будете молитися Мені, а Я буду прислуховуватися до вас» (Єрем. 29:12).

Господь показує Свою зацікавленість у людині. Нам потрібно лише більше довіряти Йому!

Мойсей Островський

Бути корисним для світу – це шлях до щастя.

Ганс Крістіан Андерсен

ЛЮБИ БЛИЖНЬОГО!

ДОВІРЯЙ БОГОВІ!

ЗАВЖДИ МОЛИСЯ!

НІКОЛИ НЕ ЗДАВАЙСЯ!

ІДИ ЗА ХРИСТОМ!

Цінуй те, що маєш! Адже не знаєш, який поцілунок стане останнім, із ким більше не поспілкуєшся й де більше ніколи не побуваєш. Цінуй кожну мить...

НАМ НЕ ВИДНО, ЩО ЗА ПЕРЕВАЛОМ

Я працюю поза межами батьківщини на траку – потужній вантажній машині з причепом, перевозжу автомобілі. Чужа країна, чужа мова, незвичні культура та традиції. Робота тяжка, відповідальна, небезпечна. День у день – за кермом. Майже щодня якісь несподівані, здебільшого стресові ситуації. Ви запитаете, як мені вдається із цим упоратися? Лише з Божою допомогою! Тільки Він мій Путівник, Помічник, Наставник. Я християнин, але ніколи в житті не мав стільки дивовижних досвідів, як тепер. Ось один із них.

Був тихий, сонячний осінній день. Мій шлях пролягав через лісистої місцевість, що тішила погляд своїми золотаво-червоними барвами. А попереду височіли гори. Доправивши замовникам машини, я вирушив у зворотному напрямку. Дорогою заїхав на заправку, залив у бак пальне, як раптом до мене підійшов місцевий житель і сказав: «Ідь іншою дорогою», – і показав у протилежний від гір бік. За навігатором я визначив, що шлях через гори на 80 км коротший, тому вирішив зекономити і час, і пальне, подумавши: «Місцевий народ просто перестраховується».

І я поїхав у гори. День уже добігав кінця, вечоріло. Вузька дорога піднімалася вгору, було сухо, і

я швидко просувався вперед. Та коли проїхав приблизно 40 км, погода почала різко змінюватися: на небі зібралися темні хмари, пішов сніг. А потім узагалі розігралася така хуртовина, що за кілька хвилин усе навколо було вкрите товстим шаром снігу. Повернутися неможливо: дорога вузька, видимість погана, розвернутися траку з причепом просто ніде. З одного боку дороги був глибокий рів, а з іншого – прірва. Що робити? Я почав молитися, просити в Бога допомоги. А дорога дедалі стрімкіше піднімалася вгору, і невдовзі машина забуксувала. Я зупинився, вийшов на дорогу й жахнувся: ожеледиця така, що важко було втриматися на ногах. Навіть боявся опертися на машину, щоб вона не пішла поковзлом донизу. «Господи, Ти бачиш, у якій я біді... Урятуй мене!» – волав я в душі. Сів у машину, натиснув на газ і – о диво! – поїхав угору. Я невинно благав Усемогутнього про допомогу.

Через деякий час трак знову забуксував, і я знову вийшов з машини. Становище тільки погіршувалося: завірюха не вщухала, скрижаніла дорога здавалася майже вертикальною. Проте я побачив, що автомобілі, які обганяють мене, їдуть угору й ховаються за вершиною, та й зустрічні спокійно виїжджають з-за перевалу. Отже, там нормальна дорога! Мені б тільки дістатися вершини, а там уже буде легше, оскільки їхати доведеться вниз. Аби тільки дістатися до вершини! Я сів у машину й знову почав молитися, повторюючи улюблені біблійні обітниці: **«Не бійся, з тобою-бо Я, і не озирайся, бо Я Бог твій! Зміцню Я тебе, і тобі поможу, і правицею правди Своєї тебе Я підтримаю» (Ісаї 41:10).** Знову й знову благав я: «Господи, Ти пообіцяв допомогти, підтримати, зміцнити. Допоможи, будь ласка, дістатися до перевалу!» Завів машину,

натиснув на газ – і трак поїхав, ніби по сухому асфальту! «О, слава Тобі, Боже!» Уперед, до вершини, ще трохи! Однак лише за 20 метрів до перевалу трак знову забуксував і почав повільно сунутися назад. «О Господи, що це?» Я не знав, куди крутити кермо, адже ззаду 15-метровий причіп. Невідомо, куди його занесе на льоду, а обабіч вузької дороги – урвища.

Я не з полохливого десятка, проте тієї миті мені було дуже страшно. «Боже, тільки на Тебе надія! Спаси й помилуй!» Важка машина повзла вниз крутим схилом, як раптом ніби могутня Рука зупинила її й причіп уперся в невидиму перешкоду. Руки й ноги тремтіли, серце готове було вискочити з грудей, а я все повторював: «Дякую, Господи! Дякую!» Поступово оговтався, заспокоївся. І тут у грудях заворушився хробак ремствування: «Господи, ну чому Ти не допоміг мені доїхати до вершини? Адже залишалося тільки 20 метрів! Ти ж показав: Тобі неважко зробити так, щоб трак їхав, ніби по сухому асфальту! Я не розумію, Боже...» З такими думками в розгубленому стані та сумнівах я задрімав...

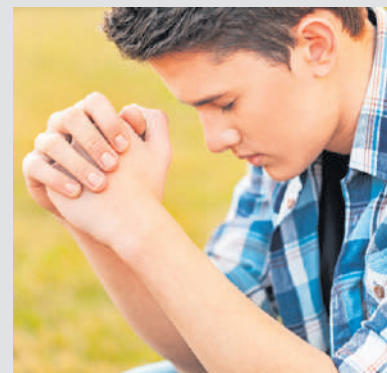
Прокинувся від гуркоту снігоприбиральних машин, що посипали дорогу спеціальною протиожеледною сумішшю. Була п'ята година ранку. Постояв ще трохи, доки лід і сніг на дорозі не перетворилися на безпечну кашу. Помолився: «Дякую Тобі, Господи, за короткий відпочинок, який Ти мені дав. Благослови, будь ласка, у дорогу!» Машина рушила вперед і за кілька хвилин пододала ті жалюгідні 20 метрів. Я на вершині! На вершині... І тільки тепер, оглянувши дорогу вниз, я все зрозумів. Зрозумів, чому Бог не допоміг мені вночі доїхати до перевалу. Перед моїми очима відкрилася картина, від якої похололо в грудях: дорога йшла дуже стрімко вниз, далі різкий, майже на 90 градусів, поворот в один бік, а потім такий самий – в інший. Якби вночі я виїхав на вершину гори й попрямував униз, то помчав би обмерзлою дорогою просто в прірву. «О Господи, пробач мені моє невдоволення й нарікання! Пробач мою самовпевненість, що не послухався на заправці чоловіка, через якого Ти попереджав мене! Дякую й славлю Тебе, дорогий Спасителю, що вчасно зупинив мене!»

Цей випадок ще більше зміцнив мою довіру до Бога. Покладаймося на Нього завжди, у будь-яких ситуаціях. Навіть якщо ми не розуміємо, чому відбувається не так, як ми розраховували, навіть якщо нас зупинять за 20 метрів до мети, довіряймо Господу. Адже ми не знаємо, що там за перевалом, а Він знає.

Записала
Марія Петрук

МНЕ ПОСЛЕ МОЛИТВЫ ЛЕГКО

Мне после молитвы легко:
Куда-то уходят волнения,
Куда-то уходят сомнения,
Куда-то совсем далеко.

Мне после молитвы тепло,
В душе словно айсберги тают,
И боль из груди улетает
В открытое настезь окно.

Мне после молитвы светло,
Как будто я вышла из плена
Навстречу огромной Вселенной
И все, словно сад, расцвело!

Инна Радужная

Якщо ми покладаємося на Господа, то перемаємо в битві з невидимими ворогами, але якщо покладаємося на власні сили, то неодмінно зазнаємо поразки.

Витіснить із вашого життя те, що витісняє з вашого серця Христа.

Бог завжди може дати вам:

- розв'язання будь-якої проблеми;
- сили для подолання труднощів;
- світло серед оманливої п'тьми;
- сенс для кожного дня;
- розраду в часи смутку.

ПРИХОДИ ПОЧАЩЕ НА ГОЛГОФУ

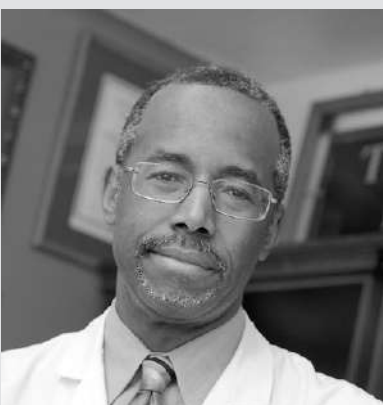
Приходи почаще на Голгофу –
Здесь берет начало жизнь твоя,
За грехопаденья катастрофу
Крови жертвенной течет струя.
Кровь из ран Спасителя струилась,
Божий Сын, страдая, умирал.
На Голгофе в Небо дверь открылась:
Бог в любви спасенье людям дал.

Пусть твоя житейская тропинка
Не обходит старого креста,
Чтоб душа, как детская слезинка,
От порока стала здесь чиста.
Счастье вдалеке искать не надо –
Поспеши сюда, и ты поймешь:
Здесь оно совсем с тобою рядом,
У креста источник обретешь.

Здесь мечты и чаянья людские,
Здесь надежда светлая веков,
Во Христе, Чьи руки дорогие
Мир спасли от гибельных оков.
Пусть прошли века, стирая даты,
Но Спаситель хочет вновь сказать:
«Искупленье, данное без платы,
Друг мой, опасайся потерять».

Ольга Бокова

БЕН КАРСОН

Відомий нейрохірург Бен Карсон говорив:
«Якщо хтось запитає про
вашу освіту, то сміливо
скажіть: "Церква – це
мій коледж, Небеса – мій
університет, Бог Отець –
мій Керівник, Ісус – мій
Учитель, Святий Дух – мій
Наставник, ангели – мої
однокласники, Біблія – мій
підручник, спокуси – мої
іспити, проповідь Євангелія –
моє завдання, здобуття вічності –
найвищий науковий ступінь!"»

ЩО ТАКЕ ПЕЧАТКА БОЖА ТА ЯК ЇЇ ОТРИМАТИ?

Світ наближається до останньої кризи у світовій історії, коли всі люди на Землі, згідно з Біблією, будуть поділені на два табори, одні з яких отримають печатку Бога, а інші – знак імені звіра (див. Об'явл. 13). Звісно, постає запитання: «Що таке печатка Бога та хто її отримає?»

У Біблії сказано, що всі, хто отримає печатку Божу, стануть жителями вічного Божого Царства. Про другу категорію людей сказано: «Якщо хто поклоняється звірові та його образіві й приймає знак на своє чоло або на свою руку, той пийме вино Божого гніву, вино нерозбавлене, змішане в чаші Його гніву...» (Об'явл. 14:9, 10). Усім доведеться відповісти перед Богом, тому Господь дав людству Біблію, щоб кожен з нас особисто з'ясував, як отримати милість Божу замість покарання.

ПЕЧАТКА БОЖА – ЗНАК БОЖИХ ДІТЕЙ

Про людей, які здобули спасіння й опинилися в Божому Царстві, сказано, що в них ім'я Бога Отця «написане на їхніх чолах» (Об'явл. 14:1). Що це означає? Розглянемо простий приклад. Чи написано ім'я мого батька в мене на лобі? Ні, це не буквальний напис, але кожен, хто знає мого тата й дивиться на мене, відразу скаже, чия я донька, бо ми з батьком навіть за характером схожі.

У Святому Письмі сказано: якщо ви претендуєте опинитися в Божому Царстві, то кожен, хто дивиться на вас, хто аналізує ваше життя, ваші слова та вчинки, може сказати, що ви дитя Боже. Ви чините й мислите так, як чинив і мислив Ісус Христос, живучи на Землі.

Зверніть увагу на один нюанс: ніхто з вас не може бути

схожим на мого батька так, як я, бо я його рідна дитина, а ви ні. Людина може копіювати чийсь манери, навіть зробити пластичну операцію, але простий аналіз ДНК покаже: це підробка. Щоб бути по-справжньому схожим на батька, потрібно від нього народитися. Ісус сказав одного разу про духовне народження: «Знову й знову запевняю тебе: **то не може побачити Божого Царства!**» (Івана 3:3).

Для спасіння недостатньо бути доброю людиною, вірити в душі або формально належати до якоїсь церкви. Потрібно мати особисті близькі стосунки з Богом, бути Його дитиною не на словах, а на ділі.

ПЕЧАТКА – ВИКОНАННЯ ЗАКОНУ БОЖОГО

Чи вважаєте ви себе духовно народженим християнином? Апостол Іван пропонує простий критерій, як це визначити: «Знаємо, що кожний, хто народився від Бога, не грішить. Бо хто народився від Бога, береже себе, і лукавий не торкається його» (1 Івана 5:18). Візьміть Біблію, знайдіть книгу Вихід і прочитайте Десять Заповідей, як вони були записані Самим Богом. Гріх – це порушення навіть одного з десяти Божих повелінь. Ісус пройшов на Землі шлях цілковитої покорі заповідям і залишив нам приклад. Жити за Законом Божим не просто, але кожен, хто прийме таке рішення, може розраховувати на допомогу та силу Святого Духа.

ОСОБЛИВА ВІДМІННІСТЬ БОЖОГО НАРОДУ

Серед Десяти Заповідей є одна, яка в період останнього часу стане особливою перевіркою для Божого народу. Це заповідь про

суботу: «Пам'ятай день суботний, щоб святити його! Шість день праці й роби всю працю свою, а день сьомий – субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці ти й син твій, та дочка твоя, раб твій та невілниця твоя, і худоба твоя, і прихोдько твій, що в брамах твоїх. Бо в шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив, тому поблагословив Господь день суботний і освятив його» (Вих. 20:8–11).

Багато хто із читачів скаже: «А я й не знав, що є така заповідь», – а хтось здивується: «Нас у церкві вчать дотримуватися неділі!» Протягом століть ворог душ робив усе, щоб до нашого часу люди повністю забули про день спокою, установлений Богом ще під час творіння. Під різними приводами люди відмовляються по-особливому вшановувати суботний день. Та поміркуйте самі: якщо закони встановлює Бог, чи нам їх скасовувати?

Якого дня дотримувався Ісус на Землі? Суботи (див. Луки 4:16, 31). Якого дня дотримувалися апостоли після Його вознесіння? Суботи (див. Дії 13:42; 16:13; 17:2; 18:4). Якого дня повинні дотримуватися ті, хто хоче називатися Божими дітьми? Звичайно, установленого Самим Богом – суботи (див. Євр. 4:9). Саме субота буде Божою печаткою та знаком Божого народу в тяжкі часи перед Його Приходом (див. Єзек. 20:12, 20).

ЩО Ж НАМ РОБИТИ СЬОГОДНІ?

Сьогодні – час, коли ми можемо прийняти обдумане та виважене рішення; коли ми можемо розгорнути Біблію й з молитвою з'ясувати, чого очікує від нас Бог; коли ми можемо приєднатися до Божого народу й знайти Церкву, яка дотримується без спотворення всіх Десяти Заповідей. Нехай благословить вас у цьому Господь!

Наталія Вороніна

Тільки Ісус – Автор найпрекрасніших історій. Довір Йому написати твою історію життя.

Виявіть свою непохитну, смиренну віру в Його силу та могутність; лише тоді Він чудесним способом звільнить вас від розпачу та розчарування. Господь зробить це задля слави Свого Імені.

Е. Уайт

ПОТЬМЯНИЛИЙ ПЛІД ПЛІД ДУХА: РАДІСТЬ

ПРИЧИНИ ВТРАТИ РАДОСТІ

У відомого поета Олександра Блока є такі рядки:

Девушка пела в церковном хоре
О всех усталых в чужом краю,
О всех кораблях, ушедших в море,
О всех, забывших радость свою.

Чому люди забули чи втратили «свою радість»? Бо загубили джерело здорової радості. На це є низка причин. Один може радіти кухлю води та шматку хліба, інший може бути страшенно невдоволений двоповерховою віллою, бо в сусіда є триповерхова. Це хвороба заздрості «з'їдає» людину.

У будь-яких близнят, яких навіть родичі плутають, усе одно різні імена. Проте є дві рідні сестри в Біблії, у яких навіть імена однакові: **«У невиситимості дві доньки: Давай і Давай. Ось троє невиситимих і четверо, котрі не скажуть: Досить!» (Прип. 30:15).** Тільки плід Духа радість, а також дух вдячності можуть здолати жадібність і ненажерливість. У цьому шаленому бігові «більше, ще більше» так мало людей може зупинитися. Бідні біжать, щоб стати заможними, люди середнього достатку мчать, щоб наздогнати багатих, мільярдери прагнуть стати най-

багатшими... Ця шалена гонитва схожа на наркотичну залежність, коли щодня потрібна дедалі більша доза. А життя минає...

Як священнослужитель церкви, я не раз був присутнім під час того, як помирала людина... Була це багата чи бідна людина, молодша чи старшого віку, я не бачив жодної, яка б вихвалялася переді мною своїми статками... Перед потворним лицем смерті кожен усвідомлював, що все матеріальне – це нікчемні, малозначущі, другорядні речі, які щонайбільше дадуть змогу поховати вас на кращому місці на кладовищі, але всередині труни все одно розкладатиметься тіло, яке не можуть повернути до життя жодні гроші. Тому протягом усього життя треба дбати про радість, яку не зможе відібрати навіть смерть.

Отже, радість за її походженням, наповненням і тривалістю можна поділити на два види: земну і небесну. Земна радість короткочасна, оскільки визначається фінансовими можливостями, майном або оточенням. Найбагатша та людина, чиї радощі потребують найменше грошей. Тому закон радості простий: якщо хочеш мати тимчасову радість, пов'язуй її з тимчасовими поняттями, якщо ж вічну – з небесними та вічними. Радість, яку дає нам Святий Дух, і звичайна радість дещо різняться. Людина може відчувати щастя, радісне хвилювання, бути в піднесеному настрої й веселитися, але все це лише прояв емоцій. Це приємне, але мінливе відчуття. Такий вид радості зникає так само швидко, як і з'являється. Він є короткочасним. Земні радощі схожі до вогню, що ледь спалахне – миттєво згасає. Досить однієї неприємної звістки, недоброчинного погляду колеги, різкого слова чоловіка або квитанції за опалення, сума в якій виявилася більшою, ніж ви очікували, – і відчуття щастя відразу ж випаровується. Земні розваги надто тлінні, щоб заповнити глибокий вакуум душі. Вони починаються захопливо, але нерідко закінчуються для одних боляче, для інших – трагічно. Крім того, чи зауважували ви,

як часто земні веселощі змішані з нудьгою, а радощі розчинені слізьми. Багатий цар Соломон писав: **«Навіть від сміху болить серце, і кінцем радощів буває смуток» (Прип. 14:13)**

Та хтось запитає: «А що ви пропонуєте? Краще краплина щастя, аніж його цілковита відсутність». Це правда: з одного боку – краще щось, аніж нічого, а з іншого – невже ми можемо розраховувати лише на ці жалюгідні краплі, до того ж часто скаламучені нечистим джерелом чи з брудної калюжі? Та й чи може задовольнити спрагу кілька краплин мутної води? Хіба немає повноводного, цілющого, чистого джерела? Воно є! Чому ж так багато людей ним не користується? Або тому що не знає про його існування, або причина в спотвореному смаку. Це нагадує наших дітей та онуків, які звикли до хімізованих солодких напоїв, а проста вода їх уже не приваблює.

Пропоную пити з Христового джерела, тоді в нашому серці зростатиме плід Духа – радість.

ТЕСТ НА ВИЗНАЧЕННЯ ОРИГІНАЛУ

Грецьке слово *χαρά* – «радість» (у Новому Завіті вживається 74 рази) – походить від *χαρίς* – «благодать».

По-перше, небесна радість відрізняється за своєю сутністю.

Джерелом такої радості є Сам Бог, Котрий безперервно дає її людині. У такому разі вже не так дивно звучать слова апостола: **«Завжди радійте!» (1 Сол. 5:17).** У тяжкі часи плід Духа радість виявляється з особливою силою. Павло про це пише так: **«І ви стали наслідувати нас та Господа, прийнявши слово серед великих утисків з радістю Святого Духа!» (1 Сол. 1:6).** Слово *tl̥ncis*, перекладене як «утиски», означає «гоніння, муки, скорботи». Тобто утиски випробовують, чи ми в ейфорії прийняли поверхове рішення піти за Господом, чи в нас є глибокий духовний корінь.

«Посіяне на кам'янистій місцині також означає тих, котрі, коли почують слово, тієї ж миті з радістю приймають його, але не мають у собі коріння і непостійні; потім, коли прийде скорбота чи гоніння за слово, відразу спокусяться» (Марка 4:16, 17). Якщо Бог живе у вашому серці, то там живе й радість, яка не залежить від зовнішніх обставин. Це радість не від того, що ми маємо й скільки, а від того, ким насправді ми є. Важливо не те, що тобі належить, а Кому ти належиш. Біблійний пророк Авакум про це пише так: **«Навіть коли не розквітне смоківниця і не буде плоду на виноградній лозі, і олива зрадить, і нива не дасть овечок у кошарі і рогатої худоби в хліві; навіть тоді я буду**

радіти Господом і веселитися в Божому спасінні мого» (Авак. 3:17, 18).

Тобто християнин – це не психічно невірнорозважена людина, яка радіє, коли зламався автомобіль чи коли звільнили з роботи. Біблія твердить: якщо нічим радіти, завжди є Ким радіти! Велике надбання – мати джерело радості не в чомусь, а в собі самому. Коли в тобі й з тобою всемогутній Христос, тоді яка різниця, що довкола? Навіть якщо над тобою згустилися чорні хмари, ти ж знаєш, що за ними є блакитне небо й всемогутній Бог. Умій чекати, і Сонце Правди знову засяє, бо Писання говорить: **«Очікування праведників – радість» (Прип. 10:28).** Виявляється, що навіть очікування радості – теж радість! Не втрачайте надії на Всемогутнього Бога, бо де немає надії, немає й радості.

Це коли ще немає видимих причин для радості, але віра бачить наперед і вже радіє! Хіба це не перевага? Французький письменник і філософ XV століття Франсуа Ларошфуко писав: «Нам дарує радість не те, що нас оточує, а наше ставлення до цього».

По-друге, справжня радість відрізняється своїм спрямуванням.

Що є справжньою радістю – отримувати чи віддавати? Біблія стверджує: **«Радість людини – добродійність її» (Прип. 19:22).** Цікаво, що в давньогрецькій мові Нового Завіту слово «радість» спільнокореневе зі словом *χαρίδ-зотмай* – «давати». Тобто отримувати та примножувати справжню радість можливо, лише віддаючи себе Богові та ближнім.

Найкращий спосіб добре починати кожен новий день полягає в тому, щоб, прокинувшись, подумати: як можу я сьогодні хоча б одній людині принести радість? І починати треба не здалеку. Найвища насолода й найбільша радість життя – відчувати себе потрібним близьким людям.

Репортер відомого британського видання *The Guardian* вирішив написати статтю «П'ять найчастіших розкачань людей перед смертю», тому брав інтерв'ю в медсестри з хоспісу. За її словами, найбільше люди шкодують, що мало часу приділяли рідним і коханим, а так багато цінних годин життя провели на роботі.

Далі буде
Ігор Корещук

ЄДИНА МОЖЛИВІСТЬ

Єдина можливість досягти безпеки та щастя – зробити Христа своїм постійним Порадником. І навіть якщо в цілому світі у вас немає жодного друга, ви можете бути щасливі в Ньому. Почуття занепокоєння, туги чи самотності може слугувати вам на добро. Ваш Небесний Отець хоче навчити вас знаходити в Ньому дружбу, любов і розраду – усе те, що відповідає вашим найпотаємнішим сподіванням і надіям... Нічим не журіться. Спокійно виконуйте свої повсякденні обов'язки. Робіть усе, що вам до снаги, і просіть Бога бути вашим Помічником.

О, Боже, все – в Твоих руках:
И жизнь людская, и здоровье,
И побеждаем всякий страх
Твоею Вечною Любовью.

Больные души и сердца,
Тебе открытые навстречу,
С заботой Нежного Отца
Ты милосердно снова лечишь.

Не устаешь опять прощать
К Тебе припавших с покаяньем,
Не устаешь нас очищать,
И всех спасти – Твое желанье.

Наш Искупитель и Творец,
Наш Избавитель, Жизнедатель,
Спаситель наш и наш Отец!
Ты – счастья Вечного Податель!

Лана Сапиенс

ЖИТТЯ БЕЗ ЗВУКІВ

Щасливе дитинство, світ прекрасних звуків, а потім – тиша, цілковита тиша... Про свій шлях розповідає Олена, яка у восьмирічному віці втратила слух.

Я народилася в Білорусі. Досі з теплотою згадую будиночок із фруктовим садом, дідуся з бабусею... Потім ми переїхали до маленького сибірського селища з тріскучими зимовими морозами. У віці 8 років я тяжко захворіла на грип. Недуга відступила, але спричинила серйозне ускладнення – запалення оболонки мозку, серозний менінгіт. Тато, бідоласний тато, швидко посивів. А мама була мов тінь, не спала ночами. Наші хатні коти з мене не злазили, обклали собою моє схудле тільки й голову... Я вижила, але втратила слух.

Це нещастя просто розбило мені серце. Навіть апарат майже не допомагав. Хто раніше мав слух, ніколи не звикне до цього стану: завжди буде прагнення повернутися у світ звуків. Залишиться відчуття ізольованості, самотності, навіть якщо поруч близькі та друзі.

В інтернаті я плакала й запитувала когось невідомого: «Навіщо я живу?»

Після закінчення школи я виїхала заміж. У свекрухи була знайома, котра відвідувала католицький костел. Вона вмовила нас із чоловіком охреститися. Я тоді працювала в жіночій консультації й після хрещення вирішила похвалитися старшій медсестрі Людмилі Миколаївні. Запитала в неї, чи хрещена вона. Жінка відповіла ствердно. «А чому діви Марії та хреста у вас немає?» – здивувалася я. «Хрест має бути в серці», – була відповідь.

Відтоді я втратила спокій: у кого не запитав, що означає «хрест у серці», ніхто не міг відповісти! Зрештою це питання знову привело мене до Людмили Миколаївни. Я благала: «Розкажіть мені, що означає "хрест у серці"?» Із цієї бесіди й розпочалося моє знайомство з Господом. Людмила Миколаївна давала мені книги про Бога. Що більше я їх читала, то цікавіше мені ставало. Я полюбила Господа й уже знала, що означає жити з Богом у серці. Стало зрозуміло, що раніше прийняте мною хрещення було формальним, а я хотіла довірити своє життя Господу усвідомлено. Тому після народження синочка я знову вирішила укласти завіт із Богом. Мене охрестили в річці Обі й подарували Біблію, яку я дуже полюбила. Після хрещення Господь почав посылати мені думки для віршів. Як щось у житті станеться, так і з'являється поезія як відгук на ситуацію. Я й раніше намагалася писати, але не вдавалося. А коли прийняла Господа в серце, так і полилася хвала Йому.

Питання про те, чому зі мною таке сталося, свого часу просто вивертало мій розум навиворіт. Можливо, якби я не втратила слух, то мій шлях був би іншим і я б не відчула потреби в Богові. Господь потішає мене чудовими обітницями з Біблії про те, що настане час, коли я повернуся у світ звуків: **«Тоді-то розплющаться очі сліпим і відчиняться вуха глухим» (Ісаї 35:5).** А ще те, що трапилося, відкрило мені шлях до сердець глухих. Я ще недосконало опанувала мову жестів, але охоче спілкуюся з людьми, які мають порушення слуху, і розповідаю їм про Бога. Не слід сумувати, опускати руки й занепадати духом. Вихід завжди можна знайти. Бог обов'язково його покаже.

Олена Сучилова

НАМ ПИШУТЬ

Ми дякуємо Тобі, Ісусе,
За дивовижні всі діла:
За те, що Ти молитви чуєш,
За зцілені наші серця.
Ти чуєш завжди крик душі,
Допомагаєш біль здолати.
Низький уклін за все Тобі,
Ти вчиш і нас допомагати.
В житті, коли буває важко,
Коліна ти свої схили,
Відкрий Ісусу своє серце,
Йому усе ти розкажи.
Молись, молись, Ісус почує,
І відповідь тобі прийде.
Довірся, Спас тебе врятує,
З тобою поруч Він іде.

Орися Пухальська

БОГ УРЯТУВАВ СИНА

Ганна
Хамова

Мій син Сергій працював в автосервісі. Якось йому довелося ремонтувати дуже дорогий автомобіль. Ось що він розповів: «Ми з напарником перебували в оглядовій ямі. Машина була вгорі. Однак раптом вона почала падати на нас, зірвавшись із гака. У голові промайнула думка: "Зараз вона нас розчавить. А якщо ми виживемо, то нам усе життя за неї не розрахуватися". Я помолився: "Господи, спаси нас!" І несподівано якась невидима сила повернула машину в повітрі, і та зупинилася. Я поглянув на партнера. Він був блідий.

– Нас із тобою розплющило б! Як вона зупинилася?
– Я не знаю».

Коли син розповів мені цю історію, я йому пояснила:

– Сергію, я молюся за тебе щодня.

– Я знаю, мамо, дякую тобі.

Величний Господь! Слава Йому навіки!

ТВ-програма на ЛЮТИЙ

HOPE.UA

НА ТЕЛЕКАНАЛІ
"НАДІЯ"НА ПОЧАТКУ БУЛО
СЛОВОКОЖЕН ПОНЕДІЛОК
○ 20:30

НЕДІЛЯ

07:10 Є проблема
07:40 Біблія продовжує говорити
08:10 Біблія: чорним по білому
08:50 Сложных текстов нет
09:10 Детонация
09:40 ДЖЕМ
10:40 Малюваки Family
11:00 Консультації з Оленою Яковенко
12:00 Богослужіння
13:00 Так промовляє Біблія
13:35 Фільм
14:35 5 хвилин для змін
14:45 Диванчик
15:00 Є проблема (сурдо)
15:30 Антискептик (сурдо)
16:00 Палата питань
16:20 Мозаїка батьківства
16:40 На перехресті
16:55 5 хвилин для змін
17:00 Малюваки
17:20 2Я – одне життя
18:10 Помоліться за мене
18:40 Богослужіння у Львові
19:10 Інша сторона
19:50 Філософський камінь
20:10 Рожеві окуляри
20:30 Вісті надії: тиждень
21:00 КоМарко
21:10 В контексті
22:10 Щаст'яє вопреки всему
23:00 Непростое состояние
23:30 ...є Любв

ПОНЕДІЛОК

07:00 Ранок надії
09:00 В контексті
10:00 Ранок надії
12:00 Вісті надії: тиждень
12:30 Рожеві окуляри
12:50 Філософський камінь
13:15 Диванчик
13:30 5 хвилин для змін
13:40 Людина. Храм. Спасіння
14:10 Палата питань
14:30 Детонация
15:00 Богослужіння (сурдо)
15:45 Сложных текстов нет (сурдо)
16:00 Сложных текстов нет
16:20 Непростое состояние
16:50 5 хвилин для змін
17:00 Малюваки
17:20 А что, если да?
18:20 Є проблема
18:50 Мозаїка батьківства
19:10 ДЖЕМ
20:10 На перехресті
20:25 5 хвилин для змін

20:30 На початку було Слово
21:00 КоМарко
21:15 Біблія: чорним по білому
22:00 Заметки пастора
22:20 Живой Бог
22:50 Богослужіння у Львові
23:20 Музична скринька

ВІВТОРОК

07:00 Ранок надії
09:00 Фільм
10:00 Ранок надії
12:00 Є проблема
12:30 Консультації з Оленою Яковенко
13:30 Біблія: чорним по білому
14:20 Дорогами християнства
14:50 5 хвилин для змін
15:00 Детонация (сурдо)
15:30 Біблія продовжує говорити (сурдо)
16:00 Заметки пастора
16:15 Інша сторона
17:00 Малюваки
17:20 Філософський камінь
17:40 Так промовляє Біблія
18:10 На перехресті
18:40 Рожеві окуляри
19:00 Помоліться за мене
20:00 Детонация
20:30 Палата питань
20:50 5 хвилин для змін
21:00 КоМарко
21:15 Диванчик
21:30 Вопрос доктору
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 Сложных текстов нет
22:20 Под абазуром
22:40 Людина. Храм. Спасіння
23:10 2Я – одне життя

СЕРЕДА

07:00 Ранок надії
09:00 Помоліться за мене
10:00 Ранок надії
12:00 Людина. Храм. Спасіння
12:30 На початку було Слово
13:00 Заметки пастора
13:15 Інша сторона
14:00 В контексті
15:00 Людина. Храм. Спасіння (сурдо)
15:30 Непростое состояние (сурдо)
16:00 Біблія: чорним по білому

16:40 Малюваки Family
17:00 Малюваки
17:20 Вісті надії: тиждень
17:50 Біблія продовжує говорити
18:20 Дорогами християнства
18:50 2Я – одне життя
19:45 Диванчик
20:00 Консультації з Оленою Яковенко
21:00 КоМарко
21:15 Філософський камінь
21:40 ...є Любв
22:10 Фільм
23:10 Сложных текстов нет
23:30 Живой Бог

ЧЕТВЕР

07:00 Ранок надії
09:00 2Я – одне життя
09:50 5 хвилин для змін
10:00 Ранок надії
12:00 Дорогами християнства
12:30 Фільм
13:30 Консультації з Оленою Яковенко
14:30 Біблія продовжує говорити
15:00 Біблія: чорним по білому (сурдо)
15:40 Мозаїка батьківства (сурдо)
16:00 Богослужіння
17:00 Малюваки
17:20 Людина. Храм. Спасіння
17:50 5 хвилин для змін
18:00 Палата питань
18:20 Малюваки Family
18:40 Заметки пастора
19:00 Помоліться за мене
19:30 Так промовляє Біблія
20:15 Є проблема
20:45 На перехресті
21:00 КоМарко
21:15 На початку було Слово
21:45 На перехресті
22:00 Непростое состояние
22:30 Детонация
23:00 А что, если да?

П'ЯТНИЦЯ

07:00 Ранок надії
09:00 Помоліться за мене
09:30 Вісті надії: тиждень
10:00 Ранок надії
12:00 А что, если да?

13:00 Малюваки Family
13:20 Палата питань
13:40 Детонация
14:10 Рожеві окуляри
14:30 Є проблема
15:00 ...є Любв (сурдо)
15:30 Так промовляє Біблія (сурдо)
16:00 На початку було Слово
16:30 Дорогами християнства
17:00 КоМарко
17:15 Музична скринька
17:55 Диванчик
18:10 Непростое состояние
18:40 Філософський камінь
19:00 Щастливої субботи
19:45 На перехресті
20:00 В контексті
21:00 КоМарко
21:10 Сложных текстов нет
21:30 Біблія продовжує говорити
22:00 Богослужіння
23:15 Так промовляє Біблія
23:45 На перехресті

СУБОТА

07:05 5 хвилин для змін
07:15 Консультації з Оленою Яковенко
08:15 На перехресті
08:30 Щастливої субботи
09:15 Так промовляє Біблія
09:45 На перехресті
10:00 В контексті
11:00 Людина. Храм. Спасіння
11:30 Богослужіння
12:30 Сложных текстов нет
12:45 Диванчик
13:00 Помоліться за мене
14:00 А что, если да?
15:00 Богослужіння (сурдо)
15:45 На перехресті (сурдо)
16:00 Біблія: чорним по білому
16:45 Філософський камінь
17:00 Малюваки
17:20 Непростое состояние
17:50 Інша сторона
18:30 На початку було Слово
19:00 Музична скринька
19:45 На перехресті
20:00 Фільм
21:00 КоМарко
21:15 Дорогами християнства
21:45 Рожеві окуляри
22:05 5 хвилин для змін
22:15 Щастливої субботи
23:00 ДЖЕМ

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

НАДІЯ
ТЕЛЕКАНАЛ

НА СУПУТНИКУ

ASTRA 4A

У КАБ. МЕРЕЖАХ

ВАШОГО МІСТА

SMART TV

НА МОБ. ДОДАТКАХ

LG, PHILIPS, SAMSUNG

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безплатно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ – 71,
04071 Україна

contact-hope

Вивчайте Біблію
разом із нами online на сайті
BIBLE.UA

«Ті, хто очікує»

Документальний фільм
про адвентистів з інформаційним
буклетом*

Їхня кількість по всьому світу
в понад 200 країнах становить
близько 25 млн людей та продовжує
з кожним роком стрімко зростати.
Вони вважають, що Біблія – це Сло-
во живого Бога, займаються актив-
ною благодійною діяльністю, при-
діляють багато уваги фізичному та
духовному здоров'ю. Чому ж вони
називають себе «Ті, хто очікує»?

30 грн

*Кількість примірників обмежена

1 DVD// Мова: укр/рос.

Замовити диски ви можете
за телефонами гарячої лінії
або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36,
Київ – 71, 04071, Україна

БУДЬ СВЕТОМ СРЕДИ ТЬМЫ

И ты и я – мы призваны светить. Свет нужен там, где темнота и холод. Согреть, обнять, утешить и любить. Без хитрости, обмана и уловок.

Мы свет для мира, как бы он ни жил. И как бы глубоко на дно ни падал. Мы понесем свой свет на этажи. И сквозь немислимые для себя преграды.

Мы будем там, где позабыт Господь. Мы будем светом среди тьмы обмана. Все сможем, с Богом нас не поборют! Мы маяком засветим среди тумана!

Но только помни: наш светильник мал. И без молитвы не имеет силы. И самый смелый безвозвратно пал, И мудрый без Христа на дне могилы.

И ты и я – мы призваны светить. И нам не выбирать, куда направит Источник света истинной любви, Кому Благою весть куда доставить.

Ты сердце приклони, взлетев с колен, – Господь укажет место и дорогу. Ты светом будь, чтобы разрушить плен, Ты верным будь в смиренье перед Богом.

Война, и зло, и рабство суеты – Ничто светильник погасить не сможет! И даже царство полной темноты Тебя с Христом вовек не превозможет.

Ты только сердцем прорастай в любовь, Надежду зажигай, как лучик света. Мир поглотили ненависть и боль, Страх и обман объяли всю планету.

А ты свети! Мы призваны к тому, Чтоб ради многих жизнь свою расплавить, Чтоб наши свечи побеждали тьму, Чтоб жизнью мы могли Творца прославить!

И только ветра равнодушья сторонись, Дождей лукавых, что приносят бури. Они из света забирают жизнь, Приносят холод, суету пустую.

Мы свет для мира! Среди темных скал Мы светом освещаем ту дорогу, Которую в пути не отыскал. Заблудший путник, не познавший Бога.

И ты и я – мы призваны светить! Светить другим: и ближним, и далеким. Должны в цепочке мы небесной быть, Чтобы познал любовь весь мир жестокий.

Светильник свой поправит не забудь, Пусть этот свет напрасно не сгорает, Будь милостью и утешеньем будь, Спеша быть тем, кто Весть Благою дарит.

И слезы будут... Это часть любви, Те капли радугой омоют душу. Не бойся плакать! Если в свете ты, Господь рукою верною осушит.

Когда сердечная зима придет, Коварный холод веру в плен захватит, Светильник рядом в душу свет прольет, Тепло, надежду, мир тебе подарит.

Коли ми молимося, усе змінюється. Двері Неба відчиняються – і неможливе стає можливим.

ВІД СХОДУ СОНЦЯ ДО ЗАХОДУ

Легко прославляти Бога, коли серце наповнене радістю та вдячністю. Проте чи легко звертатися до Нього, коли ситуація виходить з-під контролю й не залишається сил протистояти ураганам? Ідеться не про урагани Катріна чи Ірма, які проносяться, руйнуючи все на своєму шляху. Після них залишається хоча б надія на відновлення. Я маю на увазі ті емоційні бурі, які позбавляють бажання рухатися вперед і жити.

Що відбувається в душі, коли той, кого ви любите, раптом говорить: «Усе було чудово, але все минуло. Я йду на пошуки нового щастя»? Що ви відчуваєте, коли ваше життя, мрії, плани зруйновані зрадою людини, якій ви довіряли? А якщо з'ясується, що ваша дитина невиліковно хвора?

Шукати Бога в моменти радості чи смутку буде легше, якщо прославлення Господа стане постійним, від зорі до зорі. Подорожуєте ви, працюєте чи навчаєтеся – що б ви не робили, хвала Творцеві має лунаати у вашому серці.

Сучасна філософія життя зосереджує увагу людини на самій собі. «Шукай рішення в собі! Вивільни свою енергію! Відчуй

свою силу!» – ось гасла наших днів. У центрі біблійного світогляду стоїть Бог, і до Нього мають бути спрямовані всі людські мрії. Біблія навчає, що Господь живе на небесах, але Він бажає бути на Землі – брати участь у житті кожної людини щодня та щохвилини. Чи дозволите ви Богові йти поруч із вами весь наступний новий рік? Чи проситимете в Нього поради, перш ніж прийняти рішення? Залишаючи Ісуса Христа, хай навіть на хвилину, ви від'єднуєте «кисневий апарат», і тоді вам немає чим дихати. Якщо ви навчитеся відчувати присутність Бога щомиті, вам буде легше відчувати Його присутність у часи болю, коли сльози затуманюють погляд.

Відкрийте своє серце Ісусові. Обійміть своїх близьких, перш ніж вийти з дому. Підтримайте слабого, потіште сумного, з оптимізмом зустрічайте виклики дня. «Від сходу сонця аж до заходу його – прославляйте Господнє ім'я» (Псал. 113:3).

А. Буйон

Будь люб'язний з людьми. З усіма, навіть коли здається, що це необов'язково. Кожна людина важлива. Господь любить усіх.

Бен Карсон

БЛАГОСЛОВЛЯЙТЕ

Боже повеління благословляти інших людей приносить благословення й нам самим.

Мій знайомий розповів цікаву історію, яка сталася з ним на одному зі столичних ринків.

Олександр купував два кілограми яблук. Привітна жінка зважила й передала йому пакет у руки. Мій знайомий подякував за

прекрасне обслуговування й побажав продавчині, щоб Господь її так само щедро благословив, як вона щойно благословила його чудовими фруктами.

Жінка перестала усміхатися й несподівано для Олександра попросила повернути пакет:

– Дайте-но, я ще раз зважу, – швидко промовила вона й після «контрольного» зважування поклала в пакет ще два яблука.

Духовний вірус, який може знищити людство, – це ненависть одне до одного, заздрість, байдужість і обман!

Вакцина проти нього – Божа любов!

Ніщо так не зміцнює розум, як вивчення Святого Письма. Жодна інша книга не має такої сили підносити думки, оживляти розум, як Біблія з її глибокими істинами, покликаними вдосколювати нас. Якби люди ретельно досліджували Слово Боже, то мали б ширше мислення, шляхетність характеру і твердість у цілях, тобто все те, чого так бракує в наш час.

Я НЕ БОЮСЯ

Щоб перемогти свої страхи, головне – не дозволити злу вразити нас, не сприймати труднощі як вирок. А ось до Божих обітниць, які Господь залишив у Біблії, слід ставитися вдумливо. Що ж Бог обіцяв людям, які не просто називають себе християнами, а справді довіряють Йому?

ЩО ДАЄ БОГ?

Підтримку. «Не бійся, з тобою-бо Я, і не озирайся, бо Я Бог твій! Зміцню Я тебе, і тобі поможу, і правицею правди Своєї тебе Я підтримаю» (Ісаї 41:10). Бог створив усю цю складну структуру,

яка називається Всесвітом, у Нього вистачить можливостей допомогти й нам. У якій би ситуації ми не опинилися, це просто зовнішні «декорації», насправді ж ми перебуваємо в Його руках.

Напрямок. «І Я попроведу незрячих дорогою, якої не знають, стежками незаними їх поведу, оберну перед ними темноту на світло, а нерівне – в рівнину. Оце речі, які Я зроблю, і їх не покину!» (Ісаї 42:16). Навіть у незрозумілих ситуаціях, коли ми опиняємося в нових умовах, почуваючись, наче сліпі, Бог виведе нас на потрібний шлях, у потрібний бік. З Ним «не заблудить також нерозумний» (Ісаї 35:8).

Захист. «Що бажав він Мене, то його збережу, зроблю його

сильним, – бо знає Ім'я Моє він» (Псал. 91:14). Коли ми не просто користуємося Ім'ям Бога час від часу, а справді намагаємося пізнати Його: жити в злагоді з Ним, навчатися в Нього, – Божя присутність у нашому житті захищає нас.

Силу. «Але ви приймете силу, коли Святий Дух зійде на вас, і ви будете Моїми свідками...» – сказав Сам Христос людям, які стали Його учнями (Дії 1:8). Тобто тим, хто навчається жити за Його словами, за Його заповідями, за Його прикладом. Божя сила починає діяти в серцях цих людей, а через них – і в житті довколишніх.

Постійність. «Ісус Христос учора, сьогодні й навіки Той Самий!» (Євр. 13:8). Корисно частіше згадувати всі Божі діяння в нашому житті, усю ту допомогу та підтримку, яку Він надавав нам у минулому. Це допоможе не забути: те саме можна очікувати від Нього й у майбутньому!

Тим, хто ставиться до Бога як до Отця (з повагою та любов'ю), Він обіцяє: «І Я буду Той Самий до старости вашої, і до сивини вас носитиму, Я вчинив, і Я буду носити, і Я двигатиму й поряту!» (Ісаї 46:4).

Вічне життя. «Знову й знову запевняю вас, що хто слухає Моє слово і вірить у Того, Хто послав Мене, має вічне життя і на суд не приходить, але перейшов він від смерті до життя» (Івана 5:24). Для тих, хто по-справжньому вірить в Ісуса Христа, навіть Небесний суд перестав бути страшним. Адже Ісус заплатив за наші гріхи, і ми отримали прощення. Ми вже не підсудні, а діти Божі.

Любов. «Але досконала любов проганяє страх» (1 Івана 4:18). «Бог є любов» (1 Івана 4:16). Що більше ми спілкуємося з Ним, читаємо Його одкровення в Біблії, пізнаємо Його, то більше в нас Його любові й менше страху. Одне витісняє інше.

Страхи виникають у нас, але ми можемо перемогти їх вірою, надією, любов'ю від Бога. Тож зробимо це й станемо вільними!

Роман В'яземський

Когда ты в гневе – промолчи! Закрой ту злость и потеряй ключи. Так много поломали судеб Слова как пули-палачи...

ТЕ, У КОГО НИЧЕГО НЕТ

Те, у кого ничего нет, Они всегда отдают больше, Чью-то нужду ощущают тоньше И источают тепло и свет.

Рядом с такими легко идти, Рука об руку в огонь и в воду, Счастье, когда совпадают пути, Радость делиться «душевной погодой».

Те у кого ничего нет, Очень богаты внутренним солнцем, Это ценнее, чем пачки червонцев, В жизни людей зажигать рассвет.

Ирина Колпакова

У БОГА СЕРЦЕ ЗІТКАНЕ З ЛЮБОВІ

У Бога серце зіткане з любові, І сутність Божя – то сама любов. Вона служити кожну мить готова, І доказ – жертва, хрест й пролита кров.

Любов – це милість замість покарання, Це прощення на місці прокляття. Любов – це терпеливість і чекання, Буває довжиною у життя.

Любов – вона з брудного робить чисте, Лахміття заміняє на вісон, Дарує замість сірого барвисте, Приходить в ясла, залишивши трон.

Любов прості слова кладе на ноти, Вливає радість в гіркоту сльози, Утіхи золоті меди солодкі Дарує в час тривоги і біди.

Любов людину бачить зсередини. Їй не потрібна зовнішня краса, Для Неї чисте серце – це перлина, Його молитва – вранішня роса.

Любов'ю Неба дихаю щоденно, Якби її не стало – задихнусь. Любов Христа – моє благословення, Ім'я величне в Неї – це Ісус.

Схиляюсь перед Отчою любов'ю, І вдячністю наповнена душа, Відкуплена великою ціною, Ціною крові Господа Христа.

Марія Звірід

Бога потрібно любити й у пустелі так само, як ви любите Його на вершині гори.

Джойс Майєр

ЗАПИТАННЯ – ВІДПОВІДЬ

Що означає вислів «молитися в Ім'я Христа»?

Вислів «молитися в Ім'я Христа» має глибокий зміст. Це означає, що людина приймає Його характер, виявляє Його Дух і звершує Його справу. Спаситель Сам обумовлює свою обітницю: «Якщо любите Мене, ви будете дотримуватися Моїх заповідей» (Івана 14:15). Бог спасає людей не в їхніх гріхах, а від їхніх гріхів. І всі, хто любить Господа, доведуть свою любов послухом.

ЛЮБИМЫЙ ЧЕЛОВЕК

Любимый человек – таблетка счастья. Аналогов, подобных не найти. Взаимная любовь – две равных части Одной души, сумевшей расцвести.

Любимый человек поймет по взгляду Все то, чего не высказать в словах. Любовь – Небес бесценная награда, И все, конечно же, в ее руках.

Любимый человек не обижает, Не упрекнет, не станет унижать... Он сердцу быть свободным разрешает, Не кинется от трудностей бежать...

Любимый человек подобен свету, Что освещает мир души твоей. И если далеко он будет где-то, То все равно нет ближе и родней.

Любимый человек не отнимает, А отдает, не требуя вернуть. И в сложный час он крепко обнимает, В слезах не разрешая утонуть.

Любимый человек, тебя касаясь, Разбудит страсть и нежности моря. И в самом сокровенном признаваясь, Он знает, что доверился не зря.

Любимый человек не раздражает, На сердце от него всегда покой. Он чувства бесконечно умножает. Ты знаешь точно: он один такой.

Любимый человек всегда от Бога. Он лечит душу без лекарств, аптек... И если есть любовь, как это много: Знать, что и ты – любимый человек.

Ирина Самарина-Лабиринт

ВІДНОВИ

«І сказав Господь мені ще: „Іди, покохай жінку, кохану приятелем, але перелюбну, подібно, як любить Господь Ізраїлевих синів, а вони звертаються до інших богів, і кохаються у винограджних коржиках”» (Осії 3:1).

Невірність можна порівняти з атомною бомбою, що підриває шлюб. Біль, спричинений зрадою, складно описати словами, наслідки жакливі. Утім, попри руйнівний вплив невірності на подружні взаємини, я не думаю, що зрада сама собою неодмінно призводить до розірвання шлюбу. Мало хто розуміє, що такий учинок, хай якої б шкоди він не завдав, указує на

цілий ланцюг ситуацій і подій, котрі відбувалися протягом певного часу й склалися в тенденцію, що призвела до такого результату. Це не причина, а доказ того, що в стосунках подружжя щось пішло не так.

Ніхто не стає зрадником за день. Цьому передують процес, що передбачає самовиправдання, самообман, психологічну раціоналізацію та рішення про дозвіл на неприпустимі дії. Спочатку відбуваються невеликі «вилазки» на заборонену територію, а згодом це стає сталою поведінкою.

Біблійний текст змальовує ситуацію, яка виходить за межі загальноприйнятого. Осія вирушає на пошуки своєї дружини Гомер, яка неодноразово зраджувала його й на той час співмешкала

з іншим чоловіком. Він іде з наміром пробачити та повернути її додому. Йому боляче, він засмучений, але йде з духом примирення, яке народжується тільки в безумовній любові.

Справжня любов прощає. Вона готова зайти далі, ніж підказують логіка й розум, її прощення безумовне. Істинна любов народжується тільки в Богові, і той, хто живе такою любов'ю, готовий усе забути й рухатися вперед. Так, йому доведеться здолати біль, але наприкінці шляху життя може бути відновлене.

Безперечно, це нелегко. Подружня пара, яка пережила зраду, має пройти через болісний процес відновлення довіри, але з усіма труднощами можна впоратися й вийти переможцями. Любов заліковує найглибші рани, ті, які невидимі, але завдають більше страждань, ніж ті, що помітні на тілі. З Богом усе можливо!

ДУМКИ БАТЬКА

Не хочу, щоб мої діти, опинившись у скрутній ситуації, думали: «Батько мене вб'є!» Я бажаю, щоб їхньою першою думкою було: «Мені потрібно зателефонувати татові». Виховувати дітей у страху – це не бути батьком. Бути батьком – означає співіснувати зі своєю дитиною, вселити в неї впевненість, що тато завжди поруч і зможе допомогти, що б не трапилося. Саме такий наш Небесний Отець.

Любов визначає цінність

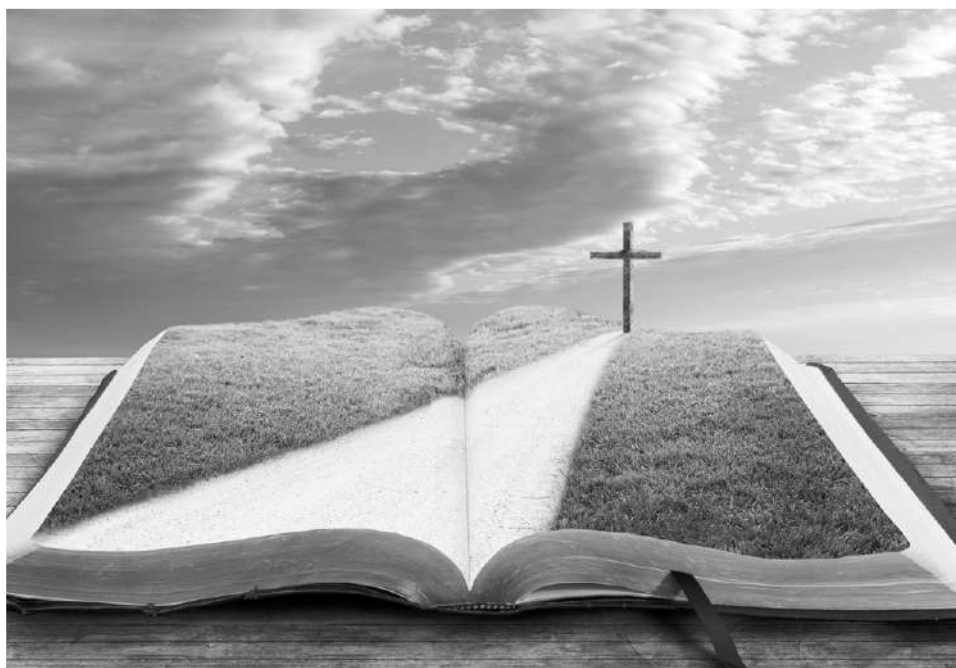

«Ліпша пожива яринна, і при тому любов, аніж тучний віл, та ненависть при тому» (Прип. 15:17).

Світ оцінює блага категоріями «дорого» або «дешево». Однак чи визначає висока ціна справжню цінність купованого або бажаного?

Моліться про правильні пріоритети у взаєминах, щоб вашою цінністю завжди було набуття та примноження насамперед любові, а не тимчасових матеріальних благ. Моліться про атмосферу сердечності, прийняття та доброзичливості у вашій сім'ї, щоб навіть найменше, що вам можуть запропонувати, ви приймали з радістю та задоволенням.

Визначайте цінність своїх учинків кількістю душевного тепла та любові, вкладених у них.

«ЩЕПЛЕННЯ» ДЛЯ ХРИСТІЯНИНА

Що заважає нам бути щасливими, мати міцне психічне здоров'я? Відповідь криється в нашому естві: це наш егоцентризм та егоїзм. Між ними є істотна різниця: егоїст розуміє, що чинить погано, але робить це для себе, йому байдуже; а егоцентрик не розуміє, що робить поганий учинок, і теж живе лише для себе.

Я почав шукати засіб для імунізації, так звану вакцину проти егоїзму. Завжди було приємно, коли пацієнти йшли від мене з розв'язаною проблемою, але минав час – і вони знову помічали ту саму симптоматику: стреси, депресії, стан тривожності...

Однак знайшлася й «вакцина». Адже в нашій безперервній пандемії гріха вона нам просто необхідна. Її суть окреслена в цитаті: «Було б добре, якби ми частіше роздумували над останніми подіями життя нашого Викупителя. Коли нас переслідують спокуси, як переслідували Його, ми можемо засвоїти найважливіші уроки. Корисно щоденно протягом години уважно досліджувати життя Христа, починаючи від Його народження й до Голгофи. Важливо докладно заглиблюватися в Його земне життя, намагаючись уявити собі кожну сцену, особливо з останніх його подій. Роздумуючи

над Його вченням, стражданням, безмежною жертвою, принесеною задля викуплення людства, ми зміцнимо нашу віру, оживимо любов і сповнімося Духа, Котрий підтримував нашого Спасителя» (Е. Уайт. Звеличуйте Ісуса Христа. С. 228).

Ось таке «щеплення» – щоденні роздуми про останні події життя Христа. Воно здатне захистити наше психічне здоров'я. Що дає така «вакцина»? Вивчаючи життя Христа, ми знаходимо перлини. Деякі з них лежать на поверхні: «Ви – сіль землі», «Ви – світло для світу», «Блаженні убогі духом»... А деякі треба шукати на глибині. Досліджуючи Писання, ми зміцнюємося в Божій любові, навчаємося вдячності та покорі.

Я виріс у консервативній сім'ї, і моя бабуся постійно говорила мені: «Упокорюйся, онуче...» Вона знала, що мій батько не був смиренною людиною, тому весь час повторювала ці слова. І мене це дуже дратувало, як кожного нормального егоїста. Проте нещодавно я відкрив приголомшливу красу смирення. Виявляється, це дорога, якою ти йдеш у Царство Небесне. Усі узбіччя – праворуч і ліворуч – це крайнощі. Одна з них – самокопання, а інша – гордіня. А смирення – це «золота» середина.

Коли ми щодня досліджуємо життя Христа, у нашому житті з'являється смирення. Це усвідомлення гріховності, прощення, профілактика деперсоналізації (часто трапляється в пацієнтів з депресією, найпоширеніший і найтяжчий симптом). Людина, яка переживає депресію, відчуває, що не така, як раніше, вона втратила себе... Цей стан лякає та пригнічує людей.

Духовна деперсоналізація – поширене явище серед християн. Віруюча людина також розуміє, що не така, як раніше. Вона замислюється над тим, чи буде спасенною, якщо Христос прийде сьогодні. Вона забула, хто вона й куди йде. І тому їй потрібне

«щеплення»: почитати, заспокоїтися, надихнутися, змиритися.

Що таке щеплення? Це спосіб зміцнити імунітет, щоб організм навчився розпізнавати чужого агента та вчасно відреагував. Вакцина складається із частини вірусу чи бактерії, які, потрапивши в організм, сприяють виробленню антитіл. Духовна вакцина діє так само: людина бачить, до чого призвів її гріх, розуміє, що він розпіяв Бога, і вчиться не грішити. Так відбувається профілактика егоїзму. Духовна вакцина посилює духовний імунітет.

А як же бути з дозами? Я сумлінно прийняв виклик щодня присвячувати 60 хвилин читанню про життя Христа. Почав з біблійних розділів, де описані події від Вечері Господньої й до Його воскресіння. Спочатку я сумнівався, що в цих текстах можна щодня знаходити щось нове. Проте помилявся: там стільки доз духовної вакцини!

Перша доза – мене обурило, що учні зрадили Христа. Однак потім я зрозумів, що теж не раз потрапляв у кайдани зради й сам зраджував.

Друга доза – запитання, записане в Матв. 26:50: **«Ісус питає його: Друге, для чого ти прийшов? А ті приступили, наклали руки на Ісуса й схопили Його»**. Христос звертався до Юди, назвавши його другом. А насправді це питання сенсу життя. Інакше кажучи, навіщо ти прийшов на цю Землю? Це питання звучить до кожного з нас.

Третя доза – 13-й розділ Євангелія від Івана. Христос виявляє смирення. Учні сперечалися, хто з них головний, а Він схилювся й умив їм ноги.

Четверта доза – запитання Пілата: «Що є істина?» Перед ним стояла Сама втілена Істина. Буває, що ми чуємо проповідь багато років, але якоїсь миті до нас приходить справжнє розуміння, ми нарешті вловлюємо сенс. Шістдесят хвилин вивчення життя Христа щодня – і ви почнете прозрівати!

П'ята доза – це поняття єдності (див. Івана 17:21). Ідеться про єдність не між людьми, а єдність у Богові.

Чому нам потрібне «щеплення» Гетсиманії, Голгофи? Ми досліджуємо Писання, сподіваючись через них мати вічне життя. Ісус віддав за нас Своє життя. Це подвиг, це жертва. «Вакцина» Голгофи діє! Я бажаю, щоб у ваших серцях зародилася щира вдячність, коли ви читатимете про Його страждання.

Знаходьте натхнення й мудрість у Святому Письмі. Господь забезпечив нас і ліками, і вакциною. Тож користуймося ними. Просто спробуйте! Заради Бога, чоловіка, друзів, дітей... Роздумуйте про Голгофу, розмірковуюте про Гетсиманію. Будьте здорові й живіть вічно!

Юрій Бондаренко,
провідний психотерапевт,
директор клініки «Ангелія»

ПРИБЕРЕЖИ СВОЇ УСТА

Прибережи свої уста,
Навчися мудрості мовчати,
А де потрібно, там сказати.
Бо часом це твоя вина,
Що чуєш осуди про себе.
Ти наговориш, де не треба,
І душу виллєш десь сповна...
А ти був впевнений у людях,
Що сто відсотків не засудять,
Але все вийшло навпаки.
Їхня вина чи винен ти?
Десь зав'язалася розмова,
Ти захотів додати слово,
Був непоганий діалог,
Та як на це дивився Бог?
Ми часто бачимо з тобою,
Що винен хтось, а за собою...
Нам гордість закриває совість,
Ми праведні в своїх очах.
І раптом десь зникає страх,
Коли ми судимо людину,
Знаходимо всьому причину,
Мов знати все в чужій душі
Не Богу треба, а мені...
Кому змінити свій характер,
Яке у ближнього життя,
Хіба ж це краще бачу я?
Хай навіть так, що я змінюю,
Як осуджу чи оціню?
А за лукависті і злий сміх
Я заробляю собі гріх.
Якщо здолає нарікання,
Найперше зважмо: чому так?
Ми те, що сієм, пожинаємо.
Тож радше Господа благаймо,
Щоб на провини нам вказав.
Хай Бог боронить нас від слів,
Що ні потішать, ні збудують,
Вони людину каменують.
І хто не сильний, не встоїть.
Від слів душа ще й як болить...
Ти знаєш, чия ти дитина?
Ти звеш себе християнином,
Відповідай цьому званню,
Запитуй: «Що я говорю?»
Проси у Бога охорони
На все, що ти комусь говориш.
Втікай від зла! Не обмовляй!
Душа хай буде Богу вірна!
Крім язика, ще є коліна –
В молитві за людей схиляйся.
І ти побачиш, що молитва –
Це перемога в кожній битві.
Господь підніме тих людей,
Кому підписував ти вирок
І начепив з ціною бирок...
Бо в Нього кожен особливий,
І кожен в світі цим потрібний,
Щоб виконався Божий план.
Невже не думав ти, не знав,
Що, врешті-решт, за кожну душу
Була заплачена ціна?
Хай перед Богом ти чи я, однакова
За кожного ведеться битва,
Навіть за тих, кого не любиш.
І не слова твої – молитва
Потрібна тим, кого ти судиш.

Наталія Бурбела

ДЕ СЛУХАТИ?

- В Інтернеті 24/7
radio.hope.ua
- Через додатки
для Android та iOS
- На SoundCloud
- В офлайн-режимі
через подкасти

**РАДІО,
ЯКЕ ДАРУЄ
НАДІЮ...**

Завжди на зв'язку
0 800 30 20 20

radio.hope.ua

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорошко

Коректори
Ганна Борисовська
Олена Мехоношина

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Фотографії
ru.depositphotos.com

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 23.12.2021 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04052, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право
друкувати матеріали в дискусійно-
му порядку, не поділяючи поглядів
автора, а також право редагувати
і скорочувати тексти. Рукописи не
рецензуються і не повертаються.
Оголошення, реклама та листи допи-
сувачів друкуються мовою оригіналу.
Листування ведеться лише на сторін-
ках газети. Відповідальність за зміст
статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
ІВАН: UA75380805000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль»
у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви

**Свідоцтво
про державну реєстрацію**
Серія KB №8176 від 03.12.2003

Дізнайся більше на:

lifesource.ua

**Контактні дані
розповсюджувача:**

BOOKSON
Інтернет-книгарня

**ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО -
ОТРИМУЙ ШВИДКО**

**ХРИСТИЯНСЬКІ
КНИГИ**

ДЛЯ
ВСІЄЇ
СІМ'Ї

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua

* Можлива
оплата картою
«єПідтримка»

**ПОМОЛІТЬСЯ
ЗА МЕНЕ**

**КОЖНОГО ВІВТОРКА
І ЧЕТВЕРГА О 19:00**

На Телеканалі «Надія»

